

KLAGANDE
AA

Ombud: Advokat Cecilia Björkwall och advokat Patrik Marcelius

MOTPART
Finansinspektionen

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 31 augusti 2018
i mål nr 28858-17, se bilaga A

SAKEN
Anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

AA yrkar i första hand att det överklagade beslutet om särskild avgift undanröjs och i andra hand att avgiften sätts ned i första hand till högst 15 000 kr. Han för fram bl.a. följande. Det saknas regler för hur den särskilda avgiften ska bestämmas när anmälningsskyldigheten rör konvertibler. Att tillämpa den reglering som gäller när anmälningsskyldigheten rör aktier innebär helt klart en tillämpning av bestämmelsen utanför gränserna för dess ordalydelse. Legalitetsprincipen innefattar ett obestämdhetsförbud, dvs. ett krav på att sanktionsbestämmelser är preciserade och ett förbud mot analogisk tillämpning av sanktionsbestämmelser. Även den – kanske särskilt den – som har mycket god kunskap om lagstiftningen kommer genast att konstatera att det inte finns något stöd för Finansinspektionens tillämpning i bestämmelsernas ordalydelse. Det är inte möjligt att läsa sanktionsbestämmelsen på det sätt att vad som sägs om aktier ska gälla för konvertibler. I vart fall ska den särskilda avgiften fastställas till högst 15 000 kr. Av de skäl som han har anfört i förvaltningsrätten finns det även grund för eftergift av den särskilda avgiften.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås och anför bl.a. följande. Parterna är överens om att AA transaktion med konvertibla skuldebrev var anmälningsskyldig och att anmälan gjordes för sent. Det har funnits lagstöd att besluta om särskild avgift och det saknas anledning att ifrågasätta förvaltningsrättens bedömning av hur den särskilda avgiften ska beräknas. Legalitetsprincipen utgör inte hinder mot att beräkna den särskilda avgiften på det sätt som förvaltningsrätten gjort.

AA som är en person i ledande ställning i ett noterat bolag, kan förväntas ha förstått att han skulle komma att bli påförd en särskild avgift på det sätt som skett vid en sen anmälan till insynsregistret. AA har inte heller anfört några omständigheter som visar att situationen av honom tolkades på ett annat sätt innan han överklagade beslutet. Det finns mot

bakgrund av detta och omständigheterna för transaktionen inte heller några förutsättningar för hel eller delvis eftergift av den särskilda avgiften.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten konstaterar inledningsvis att AA i egenskap av person i ledande ställning, varit skyldig att anmäla att han tecknat konvertibla skuldebrev utgivna av bolaget senast tre dagar från transaktionsdagen. Kammarrätten konstaterar att anmälan kom in för sent och att det därför fanns grund för att ta ut en särskild avgift enligt då gällande 20 § 3 lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (anmälningslagen).

AA har invänt att det strider mot legalitetsprincipen att ta ut en särskild avgift på det sätt som gjorts eftersom det inte framgår av bestämmelserna i anmälningslagen hur avgiften ska beräknas för transaktioner av konvertibla skuldebrev.

Av den vid tiden för transaktionen gällande bestämmelsen i 21 § 3 anmälningslagen framgår att den särskilda avgiften vid överträdelser enligt 20 § 3 samma lag ska bestämmas till 10 procent av ersättningen för aktierna, dock lägst 15 000 kr och högst 350 000 kr. Om någon ersättning inte har lämnats ska den särskilda avgiften bestämmas till 15 000 kr. Fram till den 3 juli 2016 framgick det av lagtexten att det som föreskrevs för aktier också skulle gälla för konvertibla skuldebrev (2 § anmälningslagen i dess tidigare lydelse). Sedan förordningen 596/2014 om marknadsmissbruk och om upphävande av direktiv 2003/6/EG, 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (marknadsmissbruksförordningen) trätt i kraft togs den bestämmelsen emellertid bort i samband med att förordningens sanktionsbestämmelser tillfälligt infördes i anmälningslagen genom en hänvisning i lagen till förordningen.

Även om det således vid tidpunkten för AA transaktion inte framgick uttryckligen av någon bestämmelse i anmänningslagen hur den särskilda avgiften skulle beräknas i fråga om en transaktion som avsåg annat än aktier, fanns ett uttryckligt stöd för att avgift skulle tas ut. Att avgiften skulle beräknas på motsvarande sätt som för aktier framgick fram till en kort tid före transaktionen direkt av lagtexten. Det följer enligt kammarrätten av förarbetena till anmänningslagen att avsikten var att också transaktioner rörande andra finansiella instrument än aktier skulle behandlas på samma sätt som aktier (prop. 2015/16:120 s. 43 ff.). Även av marknadsmissbruksförordningen framgår att någon skillnad i behandlingen av aktier och andra finansiella instrument inte är avsedd i fråga om sanktionsavgifter. Sammantaget bedömer kammarrätten att det av systematiken bakom såväl den svenska som den EU-rättsliga lagstiftningen framgår att övriga anmälningspliktiga finansiella instrument ska jämföras med aktier såvitt avser avgiftsbestämningen. Mot den bakgrunden framstår det som mest följdriktigt att tillämpa en beräkningsgrund som på motsvarande sätt som bestämmelsen om särskild avgift för aktier tar sin utgångspunkt i värdet av transaktionen. En sådan tillämpning kan enligt kammarrätten inte rimligtvis stå i strid med legalitetsprincipen.

Den fråga som då återstår är om det finns förutsättningar att helt eller delvis efterge den särskilda avgiften. Med hänsyn till transaktionens omfattning och till att den aktuella anmälan kom in i vart fall en och en halv månad för sent anser kammarrätten att överträdelsen inte är ringa. Omständigheterna kring transaktionen och anmälan är heller inte sådana att överträdelsen kan anses ursäktlig eller att särskilda skäl för eftergift föreligger.

Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Pär Hemmingsson
kammarrättsråd
ordförande

Mona Aldestam
kammarrättsråd

Ida Lönneborg
tf. assessor
referent

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.